

M-16-04

tazatel: Dominika Hromková

respondent: Silva

Silva: kadeřnice, prodavačka v drogérii, 40 let, žije v paneláku v Brně, bezdětná, svobodná

S respondentkou jsem se sešla kolem 8. večer u ní doma, když měla po práci. Je jí 40 let, bezdětná, momentálně žije v bytě na sídlišti v Líšni. Byt je jejího sedmdesátiletého otce, ten tam je s ní ale jen občas, protože většinu času tráví u své přítelkyně. Respondentka v tomhle bytě vyrůstala. V Brně se vyučila na kadeřnici, ale jak sama říká, kvůli svým špatným ramenům a páteři nikdy nemohla tohle povolání dělat na plný úvazek. V Brně se po vyučení živila chvíli jako revizorka a před třinácti lety se přestěhovala za přítelem do malého městečka o 3 500 obyvatelích poblíž vesnice, kam jezdila s rodinou na chalupu. Těch 13 let tam pracovala jako vychovatelka na místním učilišti, pak jako prodavačka v masně. Kvůli práci a také problémům s přítelem se odstěhovala v červenci 2015 zpátky do Brna. Začala tu pracovat jako prodavačka v Tesco v domácích potřebách. Jelikož tam měla neshody s vedoucí, která si prý myslela, že jí chce z její pozice vyšoupnout, našla si novou práci v drogérii vzdálené asi 2 minuty od jejího bytu.

Hned, když jsme se sešly, začala mi o své nové práci otevřeně vyprávět. Že tam chodí na 7 ráno, má mít ranní a odpolední směny, ale reálně tam stráví celý den za 11 tisíc korun měsíčně. Domů může odejít až má práci hotovou, což je většinou až kolem 7. večer. Do toho si ještě musí udělat čas na zákaznice, které chtějí udělat vlasy, aby dokázala utáhnout byt. Finančně jí teď musí vypomáhat otec.

Po zapnutí diktafonu byla napřed rezervovanější, nakonec se rozpovídala. V Brně se s lidmi moc nestýká, jako doma se cítí spíš v tom malém městečku, kde třináct let žila, ačkoli tam teď téměř nejedí. Nicméně přiznává, že zvažuje návrat. Po ukončení nahrávání, mi ještě asi 15 minut vyprávěla o svém milostném životě. Osobní život a nespokojenost v práci jsou témata, o kterých mluví hodně a často. Když jsem od ní odcházela, několikrát zopakovala, že mi asi moc nepomohla, protože ji ta politika opravdu vůbec nezajímá. Na druhou stranu má jasno v tom, že by se před imigranty měly uzavřít hranice. Za to, že je tady necháváme, se nám odvděčují nepořádkem a napadáním lidí. Informace o tom konzumuje poměrně povrchně z Novy a Primy, případně rádia Krokodýl nebo Kiss Hady.

M-16-04

tazatel: Dominika Hromková

respondent: Silva

Jak dlouho jsi žila v Koryčanech?

Tam jsem byla asi třináct let.

Jak dlouho jsi zpátky v Brně?

Od července, takže tři čtvrtě roku.

Zpět do Brna ses přestěhovala za práci?

Za prací a kvůli osobnímu životu.

Říkala jsi, že teď tu potkáváš lidi, které jsi potkávala jako malá. Takže v tomhle bytě jsi bydlela...

Od malička.

A to je byt tvého tatínka?

Ano.

Kde vnímáš, že jsi doma? Zase v Brně? Neplánuješ se zase vrátit do Koryčan?

To je těžký. Ze začátku jsem brala doma spíš v Koryčanech. Když jsem se sem nastěhovala zpátky, nemohla jsem si tady zvyknout. Trvalo to asi půl roku. Teď už jsem si začala přivykat tady v Brně. Jako Koryčany jsou mi pořád hodné blízky, protože tam mám kamarády za ty roky. Ale asi už začínám být zase doma tady. Ale ono je to takový na obě strany. Když jsem byla v Koryčanech, tak jsem pořád tvrdila, že já jsem z Brna, protože jsem si tam nemohla zvyknout. A když jsem tady, tak jsem zase pořád tíhla k těm Koryčanům. Chybí mi s tím, že tam mám veškerý život za 13 let.

Takže kamarády a ty, se kterými trávíš volný čas, máš spíš tam?

Tady víceméně nemám kromě rodiny nikoho.

A jezdíš ještě někdy do Koryčan?

Jezdím tam spíš kvůli kadeřničině. Na kamarádky při té práci není čas. Takže když tam jedu, zase spíš pracovně.

A se zákaznicemi, které stříháš, si taky pokecáš, ne?

To taky. Protože jsou to moje zákaznice už dlouhý roky, takže tím pádem jsou to i známí.

Mohla bys popsat, jak vypadá tvůj běžný den?

Slabá vazba na Brno, silná na městečko Koryčany (3500 obyvatel), ve kterém žila uplynulých 13 let

Celý den strávený v práci.

M-16-04

tazatel: Dominika Hromková

respondent: Silva

Ráno vstanu, nachystám se do práce, jdu do práce a tam jsem víceméně celý den a vrátím se večer. Takhle se to točí pořád dokola.

A když přijdeš večer domů, pustíš si televizi?

To je první, co udělám. Pustím si televizi. Ráno rádio, večer televizi.

Na co se díváš?

Abych pravdu řekla, mám to hodně často spíš jako kulisu. Abych tady nebyla sama. A spíš takový ty..Novu, Primu...spíš takový uvolňující...naše český seriály. Večer potřebuju vypnout a nepřemýšlet, protože celý den musím mluvit, musím se lidem věnovat a tady u tohohle vypnu a mám to jako kulisu, protože si tu toho vařím, nebo něco dělám. Mám to puštěný, abych tady neměla ticho. Pak u televize i usínám.

A co tě baví za seriály?

Ulice. Ale tu teď nestíhám, když jsem v práci. V neděli jsem začala sledovat Na vodě nebo sem tam když stihnu Přístav na Primě. Jako ono to nemá moc hlavu patu, ale je to uvolňující. Já k té televizi stejně večer lehnu a už bez toho nedokážu usnout. A v noci jsou tam nějaký kriminálky. Třeba Sběratelé kostí. To mě baví. Je to něco jiného než Kriminálka Las Vegas a Miami. Když jsem byla nemocná, to jsem na televizi možná byla i závislá. Ráno, když jsem vstala, jsem pustila televizi. A do večera ta televize jela. Ale zase víceméně jako kulisa. A když jsem byla v kuchyni, tak zase rádio.

Jaký posloucháš rádio?

Hlavně Krokodýl nebo Kiss Hady. Ale teď hlavně Krokodýl.

A posloucháš to kvůli písničkám nebo i kvůli zprávám?

Kvůli písničkám, ale taky abych věděla nějaký novinky. A ráno, když vstávám do práce, pouštím si televizi kvůli Snídani s Novou, protože tam jsou taky zprávy. Takže abych měla trošičku kontakt s tím...Protože večer zprávy nestíhám, tak abych věděla, co je nového.

Lidi, se kterými teď nejvíc přijdeš do kontaktu, se kterými se teď nejvíc bavíš, jsou tvoje zákazníci?

Dá se to tak říct. Zákazníci v obchodě moji známí nejsou. To jsou úplně cizí lidi. A když stíhám, tak ti zákazníci. A když vyjde čas, sejdeme se s holkama z Koryčan. Ale s těma spíš teď po telefonu. Abychom aspoň nějak komunikovali.

A když se sejdete, kam tak chodíte?

TV: Nova, Prima. Za účelem odreagování se.

Rádio: Krokodýl, Kiss Hady.

Volný čas: doma u TV (seriály na Nově nebo Primě), diskotéky s kamarádkami – kvůli pracovní vyčerpání teď už jen málo

M-16-04

tazatel: Dominika Hromková

respondent: Silva

Většinou si vyrazíme na diskotéku. Do Vyškova. I když jsme spolu byly v těch Koryčanech, taky jsme spolu neměly moc času. Takže jsme se taky spojovaly po telefonu, i když jsme bydlely kousek od sebe. Byly jsme dost zaměstnaný, a když jsme se chtěly vidět, odreagovat se a odpočinout, tak jsme jely do toho Vyškova na diskotéku. Daly jsme si večeři, třeba...

I v Koryčanech jsi chodila na zábavy?

Jo, chodila.

Zajímala ses v Koryčanech o místní dění? O politiku?

Vůbec, do toho jsem tam vůbec neviděla. Opravdu můžu říct, že celý roky mě to nezajímalo. Protože, když jsem tam bydlela, furt jsem brala, že můj domov je v Brně. A politický dění mi bylo docela jedno, protože já jsem věděla, že já s tím stejně nic nenadělám. K volbám jsem tam chodit nemohla, protože bydliště jsem měla v Brně.

A tady v Brně tě asi taky politický dění moc nezajímá?

Já tu politiku docela dost nesnáším. To je opravdu něco, co nemusím. Já se u toho akorát vždycky rozčílím. A asi to ve mně nechalo to, že už od dětství taťka sledoval veškerou politiku, strašně nadával, rozčiloval se, vztekal se u toho, měli jsme to u oběda, u večeře. A furt. A já jsem na to alergická.

Takže taťka to s váma doma hodně řešil?

Dost. A tím pádem se mi to nějak zprotivilo. Takže nezajímám se o to. Vůbec.

A když třeba stríháš ty zákaznice, nemají tendence to s tebou probírat?

Ne. O politice vůbec. Spíš, když se mnou něco řeší, tak se bavíme o módě, vlasech, o novinkách. Ptají se na rady. Nebo řeší svůj osobní život. Ty kadeřnice a kosmetičky jsou na to svěřování, drby. O politice se asi vůbec s nikým nebavím.

Takže prostě nepřicházíš do kontaktu s lidmi, kteří by to s tebou chtěli řešit? Jediný byl tehdy ten tatínek?

A ještě jeden můj známý. Ale tomu jsem řekla, ať se se mnou o tom nebaví. Protože to bysme se asi pohádali. Prostě ne.

Bavilo tě víc chodit na zábavy v Koryčanech nebo jezdit na diskotéku do Vyškova?

Já jsem dřív nikam mimo Koryčany nejezdila. Ani jsem sama nikam moc nechodila, i když holky třeba vyjízděly i mimo Koryčany. Takže jsem spíš chodila tam, protože jsem měla ráda, že když někam přijdu, tak mám

Velký nezáměr o jakoukoliv politiku, protože „stejně s tím nic nenadělá“.

Větší vazba na Koryčany než na Brno.

M-16-04

tazatel: Dominika Hromková

respondent: Silva

kolem sebe ty známý. Postupem času mě to pustilo a začala jsem jezdit někam pryč, protože spousta lidí je tam závistivých, strašně pomlouvají a nějak mi to tam začalo dost vadit. A věděly jsme s holkama, že když někam vyrazíme, nikdo nás tam nezná a nikdo nás nebude řešit a bavit se o nás škaredě.

I tady v Brně si někam zajdeš?

Tady málo, byla jsem naposledy před rokem. A spíš, když jsme chtěly, tak tím, že já jsem v Brně, holky v Koryčanech, tak ten Vyškov je na půlce cesty. Takže jsme se zase slezly tam. A když jsme tady, tak si jdeme spíš někam sednout do herny na pivo. Na diskotéky málo. Spíš jdeme na kafe nebo do hospody na pivko.

Potkala jsi tady i své staré známé z dětství? Navázala jsi s nimi znovu kontakt?

Mám tady jednoho kamaráda, který se mnou vyrůstal. Zrovna tady v baráku. To je teda můj nejlepší kamarád. A s tím se pravidelně vídám, ale to je takovej jedinej, protože většinou na lidi, se kterými jsem chodila do školy, nemám ani kontakty. Spíš tady potkávám lidi, které znám od vidění. A tady s tím kamarádem jsme pravidelně v kontaktu, vídáme se. A po těch letech, protože jsme se dlouhý roky neviděli, pak jsme se potkali ve městě, vyměnili jsme si čísla a bavíme se. Hodně spolu řešíme naše osobní životy, i když je to chlap.

A chodíte tady do hospody?

Jo, chodíme.

Takže s lidma nejvíc asi probíráš osobní život?

Asi jo. Protože mi přijde, že lidi mají čím dál víc partnerský problémy. A celkově buď se bavíme o té práci, protože dneska je to o tom, že jsi od rána do večera v práci, furt jseš prostě v práci. I když se ti nechce nebo nastupuješ s nějakou pracovní dobou, ale stejně je to pak jinak...a večer pak už na to pobavení není ani moc sil, když ráno jdeš zase do práce. Jako v mých letech toho povyražení tolik není. On by člověk i kolikrát šel, ale když přijdeš sedřená, nesedneš si, pořád musíš mluvit v tom obchodě. Nebo i při té kadeřničině. Furt komunikuješ, musíš být ve střehu. I když ti něco je, těm lidem to nesmíš ukázat. Takže já třeba poslední dobou jsem ráda, když přijdu domů, do toho svýho klidu a nemusím komunikovat. Ale zase jsem hrozně společenská. Když mě to chytne, tak opravdu jsem schopná přijít i v sedm ráno. Mně se sice napřed nechce, ale když už někam vyrazím, tak se mě nechce dom. Rozjedu se. Ale musím vědět, že na druhý den můžu ležet. Vždycky řeknu jo. Oni mě přemlouvají třeba na hodinu, na dvě a říkají, že si dám

Vytíženost a nespokojenost s přístupem v práci – tráví tam moc času za málo peněz.

M-16-04

tazatel: Dominika Hromková

respondent: Silva

sodovku. A já vím, že se potom rozjedu. A ty nečekaný akce bývají nejlepší. Třeba loni na koupališti v Koryčanech. Nebylas tam?

Nene, já už jsem tam dlouho nebyla na žádné zábavě.

To už jsem vlastně byla v Brně, a jelikož mě holky, kamarádky, hodně chyběly, tak jsem si špatně zvykala. Odešla jsem z Brna v podstatě ze dne na den, tak jsem si hodně špatně zvykala. Takže jsem byla na té zábavě a skončilo to špatně. Bylo tam hrozně moc známých, se kterými jsem se neviděla. A na druhý den jsem šla do práce na odpoledne. Bylo to teda těžký. Ale tak jsem se dlouho nepobavila. Mě se tam ani nechtělo. Ale tím, že jsem byla tady v Brně, zvykala jsem si na tu práci, bylo to všechno takový náročný, říkala jsem si, že půjdu jenom na chvilku. A skončilo to špatně. Tam nejde jenom jen tak někde jít. Pořád tě tam někdo tahá na panáka. Tragédie.

Ale tak ty ses toho místního dění tam docela účastnila. I na divadla (ochotnická) jsi chodila pravidelně.

Jo, když jsem tam byla, tak jo. Do divadla jsme chodili pravidelně...do místního divadla, samozřejmě. Ale když byly nějaký akce, ať to byla Štěpánská nebo hody, tak jsem chodila pravidelně pořád. Akorát, když teď byl košť slivovice, to ne. Ale když byla akce, tak jsme byly. Nebo za mlada jsem chodila ve Střílkách na ostatky. To mě bavilo, to bylo dobrý.

Silná vazba na Koryčany
a vesnický život.

A tady v Brně jsi zamlada chodívala na nějaký akce?

Ne. Já jsem odmalička vyrůstala tam na té straně. Protože mi tam máme chalupu, takže já jsem každý víkend trávila na chalupě. Vyrůstaly jsme s holkama ze Zlína. Začaly jsme chodit na diskotéky do Střílek, našly jsme si tam kluky. Takže já jsem vlastně mládí strávila tam. Já vlastně ani nemůžu říct, že tady mám nějaký kamarádky z dětství. Já jsem se opravdu, kromě toho, že jsme chodily do školy...Mám sem tam kamarádky z učňáku, ale s těma se taky moc nevidím, protože jsou většinou vdaný. Takže všechny akce, nedělní fotbaly, všechno jsme trávily tam.

Tam je toho spousta co dělat.

Já totiž to Brno vnímám a vnímala jsem už dřív a i teď...pro mě bylo Brno vždycky přes týden do školy nebo do práce a o víkendu honem odsud utéct do toho klidu. Ani když jsem se sem vrátila...tady je všechno pod nosem, divadla, kina. Já z toho v podstatě skoro nic nevyužívám. Jo, byla jsem asi třikrát po sobě v kině.

Na čem jsi byla?

M-16-04

tazatel: Dominika Hromková

respondent: Silva

Napřed na 50 odstínů šedi. A teď jsme byli na 50 odstínů černé, na té parodii. Chvilka to bylo super, chvilka to bylo hrozně uhozený. Už to bylo někdy až přehnaný. Samozřejmě, kdo neviděl 50 odstínů šedi, nepochopí. Nebylo to špatný, ale ten film se mi líbil víc než ta parodie. Jo a ještě jsem viděla ten český film Padesátka. Tam se hodně střídá drama s komedií. Nemá to moc hlavu patu, nemá to moc děj, ale na zasmání, když chceš vypnout. Ale není to nic, co bych musela vidět víckrát.

Kulturně hodně
nenáročná.

A četlas těch 50 odstínů?

Ne, nečetla. Já když jsem šla do toho kina, tak jsem moc nevěděla, co od toho čekat. Jen jsem slyšela v rádiu, jak všichni říkají, že je to hrozně erotický. Ale mě to přišlo spíš romantický. Tak strašný to nebylo, nic hrubého nebo vulgárního. Já jsem to teda nečetla, ale v té knížce je toho prý hodně. Akorát mě zklamalo, že to skončilo neukončeně. Jsem čekala, že se dají dohromady.

(Zasměju se, že možná ve třetím díle se dohromady dají. Vyjádří překvapení nad tím, že to má tolik dílů.)

A říkáš jsi, že se zákaznicemi řešíš módní trendy, odkud bereš informace o tom, co je zrovna v módě?

Sleduju, co je moderního hlavně s vlasama. A když to šlo, jezdila jsem na různá školení, ale jinak co vidím kolem sebe nebo si předáváme zkušenosti s další kamarádkou kadeřnicí. Teď těch školení už tolik nestíhám, ale pořád se snažím sledovat, co je moderní, abych mohla zákaznicím radit, co je moderní a orientovat se v tom.

A i třeba zprávy o tom, co kdo kde nosí, sleduješ?

Myslíš v televizi? Dívám se třeba na Top Star, tam to hodně frčí, kritizují celebrity.

Prima, bulvár, nezám o
četbu.

A i na internetu něco čteš?

Málo.

Jsem se dívala, že máš chytrý telefon. Máš tam i nějaký aplikace? Jsem viděla, že používáš Facebook.

Facebook a WhatsApp.

Jsi na Facebooku hodně aktivní?

Poslední dobou jsem trošku víc. Je pravda, že dřív jsem ho měla založený z toho důvodu, že jsem se potřebovala dostat k nějakým spolužákům nebo jsem se chtěla dostat na nějaký stránky, kdes prostě ten Facebook musela mít. Před dvěma lety jsem ho neměla, všichni se mi divili, že jsem

Vztah s otcem.

Vzrůstající aktivita na
Facebooku – sdílení
písniček a citátů o lásce

M-16-04

tazatel: Dominika Hromková

respondent: Silva

zaostalá. Dokonce můj sedmdesátiletý tatínek velice to používá a pořád. A vždycky se mě ptal: A ty nemáš Facebook? Takže teď jsem začala víc, protože ti známí tam chodí docela dost. Ale když u toho nebudu týden, 14 dnů, dokážu bez toho přežít. Nejsem jedna z těch, co sotva vstane, hned se připojuje, řeší to. Nemám možnost přes den se k tomu dostat. V práci se na to nemůžu podívat a večer na to nemám moc čas, protože není kdy. Ale jako jo, začala jsem ten Facebook docela dost. I ty příspěvky. Dřív jsem se dívala spíš na ty příspěvky známých, nějak jsem se k nim nevyjadřovala. Poslední dobou jsem tam začala dávat i svoje příspěvky.

A co si tam tak píšeš? Nebo co sdílíš?

Protože mám kamaráda, který je člen skútr klubu, takže většinou přes ten skútr klub. To jsou vlastně lidi, kteří mají skútry, stýkají se, jezdí na výlety, loni jsem byla na celorepublikovém srazu. Já teda sama nejezdím, jen právě s tím kamarádem. Takže většinu kamarádů, které tam mám, tak přes tyhle akce. Oni tam dávají fotky, kde byli, kde si vyrazili na tom skútru.

A i statusy si píšeš? Nebo písničky sdílíš?

To jo. Když mám na to čas, dám tam písničky. Hodně různý citáty.

A sdílí tvoji přátelé i zpravodajské články?

Já tam tady ty věci moc nedávám. Takže když moji přátelé se mnou něco sdílí, tak většinou citáty o lásce nebo písničky. Občas si přečtu nějaký drby, co tam dali druzí, olajkuju to, podívám se na to. Ale já tam zas tolik ne to...

A počítač nebo notebook používáš?

Mám notebook. A stejně jako s tím Facebookem. Facebook až teď víc v tom telefonu, protože předtím jsem měla normální telefon, taky jsem tam ten Facebook otevřela, ale když jsem potřebovala na Facebook, tak daleko víc přes ten Facebook. Ale jsem na tom úplně stejně jako s tím Facebookem. Když ho neotevřu, nechybí mi to. Nemám každodenní potřebu k tomu sednout. Přes den nemám kdy a večer se mi ani nechce. A když si k tomu sednu, zase u toho ztvrdnu do dvou do rána. Je to žrout času.

Jak jsi v kontaktu s lidmi z Koryčan? Přes ten Facebook?

Víceméně buď si zavoláme, nebo si napíšeme zprávu. Já holky z Koryčan na Facebooku nemám, protože jsem ani nechtěla, aby měly přehled. Takže s lidma z Koryčan přes Facebook ne. Vůbec. Mám vlastně na Facebooku přátele jen tady z Brna nebo přes ten skútr klub.

Zdůrazňování, že nemá potřebu být na Facebooku každý den jako někteří.

Velká pracovní vytíženost

M-16-04

tazatel: Dominika Hromková

respondent: Silva

Říkalas, že máš i Whatsapp, píšeš si přes něj s hodně lidma?

Já to teď používáš denně, protože mi to stahoval ten známý, protože jsme si psali pravidelně, abychom neplatili za zprávy. Takže jsme komunikovali jenom spolu. Já jsem to předtím ani neznala. Ale jakmile jsem se tam přihlásila, čím dál víc mých známých mě začalo kontaktovat, protože viděli, že jsem tam. Takže kolem mě to má docela dost lidí, kteří se přes tohle se mnou kontaktují. A můžu říct, že když byl čas, tak jsme si chatovali se známýma třeba půl neděle. Mě tam to psaní víc vyhovuje, můžu tam psát delší zprávy, a když spolu komunikujeme, neskáče mi to tam na přeskáčku tak, jako na Facebooku. A nemusím se odhlašovat. Jsem tam pořád přihlášená. Abych pravdu řekla, mě ten Facebook nadělal docela velké problémy v osobním životě. Už jsem jednu chvíli přemýšlela, že to zruším. Napřed jsem to nepotřebovala, že mi to nechybělo, nebyla jsem do toho tak vtažená. Není to pro mě na prvním místě. Nikdy asi nepochopím a strašně mi vadí, když jsou tam i moji známí a třeba celý den tam budou vypisovat, fotit si fotky, co měli k snídani, na oběd, k večeři. Hodně dlouho jsem nemohla pochopit, proč tam dávají svoje pocity. Já si to tak spíš držím pro sebe. Když už tam něco dám, dávám tam něco, co mi nevadí, že uvidí ostatní. Co chci něco osobnějšího, třeba že mě něco trápí, tak to řeknu kamarádkám buď ve zprávě, nebo jim zavolám a nepotřebuju to sdílet s celým světem. Už mě to taky jednu chvíli začalo štvát, protože už mi to udělalo ve vztahu nepořádek. Začali mě kontaktovat i známí, které znám od vidění, ale nemám je na Facebooku, a začali mi psát, já jsem jim na to odpověděla a většinou to byli samí chlapi a už to byl problém. Už chápu v dnešní době, proč je tolik rozvodů a tohohle všeho. Dřív jsi se neměla s těma lidma jak kontaktovat. Mě tam teď na Facebooku kontaktují i lidi z Austrálie, z Ameriky. Spousta lidí si tě může najít a je to akorát na problémy. A hrozně mi vadí to, že to bere i komunikaci mezi lidma, když si někam vyrazí. A strašně nesnáším, když se někde sedí v hospodě a oba dva vytáhnou ten telefon. To mi docela vadí. Když už si jdu teda někam sednout se známýma...neřeknu vyřídít si nějakou důležitou zprávu nebo hovor, to jo..já si jdu s lidma sednout, abychom se viděli. A mám kamarádky, který opravdu ráno vstanou a ještě nevypraví děcka do školy a už visí na Facebooku. Jedna to sama přiznala, že je na tom závislá.

Facebook jako narušitel osobních vztahů.

A taťka Facebook teda hodně používá?

Taťka celkově..politika, internet...umí na internetu, počítači, v telefonu dotykovým líp než já. Protože ho to baví a on je ten moderní důchodce. Má sice teďka 70, ale když jsem kolikrát potřebovala něco poradit na Facebooku, tak jsem se ho klidně zeptala, protože on se v tom opravdu orientuje, sdílí politiku a takhle komunikuje s těma známýma.

Vztah s otcem.

Máš ho v přátelích?

M-16-04

tazatel: Dominika Hromková

respondent: Silva

Mám.

Komentuješ mu něco?

Málo. Já se k té jeho politice radši nevyjadřuju. Když tam dá nějaký fotky, nebo srandičky, tak to občas okomentuju. Ale jinak moc si do toho nelezeme.

Nezájem o politiku.

A on řeší politiku spíš místní nebo tu národní?

Tu českou.

A teď už se s tebou o tom bavit nechce? Nemá potřebu ti sdělovat svoje politické názory?

Vůbec.

Myslíš, že to, že nemáš k politice žádný vztah, je daný tím, že to odmalička ten taťka tak moc řešil nebo není to třeba tím, že jsi s jeho názory nesouhlasila a stejně jsi je musela poslouchat?

Spíš to, že jsem v tom vyrůstala a musela jsem to pořád poslouchat. Furt. A v podstatě jsem viděla, že se s tím pořád rozčiloval, ale stejně s tím nic nenadělal. My jsme měli oběd, člověk se chce v klidu najíst a první co bylo, tak se pustila televize a byla tam prostě politika. To mu zůstalo do dneška. Pustí se čtyřřadvacítka a furt a jí a komentuje a nadává u toho a mně se to strašně zprotivilo, protože jenom nadává a stejně s tím nic neudělá. Stejně to neovlivní. A to ve mně tak nějak zakořenilo a já s tím stejně nic neudělám. Tak co? Budu se rozčilovat? Já mám svých starostí dost.

A tvůj taťka to teda vnímá jak? Co si myslí třeba o Zemanovi?

On ho volil, ale že by ho zbožňoval, miloval, to ne. Ale spíš tam tehdy nebyla moc varianta koho volit. Takže pořád jsme se radši přikláněli k tomu Zemanovi, protože nebyl lepší výběr.

A tys byla volit?

Ne, nebyla.

Jasný, takže jenom ten taťka.

Taťka chodí volit vždycky. Nadává mi, že bych mohla jít aspoň odvolit, přičemž jsem mu vždycky řekla, že já nepojedu kvůli tomu z Koryčan do Brna, abych tam hodila lístek, který on mi stejně vybral. Protože tím, že to nesleduju, nemám ani přehled. Když jsem byla poprvé volit v 18, to jsem se tehdy hrozně těšila, stejně mi byly vybrány lístky, které jsem já zabalila do obálky a hodila je tam.

Příklon k Zemanovi a k tomu, co volil otec – protože on to sleduje a ví, co je pro obyčejný lidi nejlepší (asi komunisti)

M-16-04

tazatel: Dominika Hromková

respondent: Silva

Takže i když to nesleduješ, tak stejně kdyby ses měla přiklonit k nějakému názoru, tak bys byla ovlivněná tím taťkou?

Asi jo, protože vím, že to sleduje a právě proto, že je obyčejnej člověk, vždycky se přiklání k politice těch obyčejných lidí, co je pro nás jakoby dobrý.

A koho on volí, jestli se můžu zeptat?

Teď ti naposledy vůbec neřeknu, ale já mám dojem, jestli pár let zpátky nevolil zase komunisty. Jsem ti moc nepomohla s tou politikou, že?

Ne v pohodě. Právě naopak...A ještě, jak jsi říkala, že se díváš ráno na Snidani s Novou nebo pouštíš si rádio, co za typ zpráv tě zajímá? Co vyhledáváš?

Když někam jedu, tak mě samozřejmě zajímá doprava. Když jedu někam dál. Zkouknu taky počasí, ale celkově i ta politika...já ji tam třeba vyslechnu. Ale nějak se mě to nedotýká. Maximálně si zanadávám, ale moc to neřeším. Poslední dobou ty zprávy jsou pořád plný nějakých nehod, takže spíš co jsem začala víc, ale taky ne nějak hloubkově, tak ty teroristy. Třeba minule tím, že zprávy nestíhám, v podstatě jsem vůbec nevěděla, že někde v Belgii nějaký útok byl. Takže kdybych si to nepustila náhodně, tak jsem vůbec nezaznamenala, že tam něco bylo. Byla bych úplně mimo mísu. Vůbec o tom dění ve světě nevím, takže spíš kvůli tomuhle.

A radio máš puštěný v autě?

Jojo. Taky ten Krokodýl nebo Kiss Hady. Tam mě zase zajímá ta doprava, abych věděla, kde je to ucaný.

Vzpomeneš si na nějakou zprávu, která tě naštvala v poslední době?

No, naštvál mě ten teroristický útok. Nad tím jsem se tak pozastavila. I když jsem to vnímala jenom tak na půlku, protože jsem u toho zas něco dělala. Ale to mě opravdu vytočilo, protože...nevím...To je věc, se kterou nemůžeme nic udělat a člověk aby se bál za chvíli někam vylézt. A v podstatě oni se sem cpou, my jim tady pomáháme a oni se odvděčují tady tímhle. To se mě hodně dotýká.

Řešíš tohle téma i s kamarádkami v hospodě nebo zákaznicemi, když je stříháš?

Se zákaznicemi vůbec ne. V hospodě třeba jsme něco prohodili, ale právě ten známej se hodně zajímá o politiku a o tohle. Takže se se mnou o tom párkrát bavil, ale jelikož i na tom Facebooku to furt sdílel, taky už mi to začalo lézt na nervy. Jako pobavíme se o tom, ale neřešíme to dopodrobna. Protože, když si jdeme někam sednout, chceme se

Povrchní zájem o uprchlickou krizi.

Nesouhlas s příchodem imigrantů.

Neochota se o uprchlické krizi s ostatními bavit.

M-16-04

tazatel: Dominika Hromková

respondent: Silva

odreagovat od té práce, zasmát se, takže si nechceme znepríjemňovat večer těmahle dramata.

Tvoji přátelé to teda na Facebooku sdílí, sdílíš taky něco týkající se uprchlické krize?

Ne. Ne. Já si to přečtu, ale vůbec se k tomu nevyjadřuju. Protože když těch článků tam bylo poslední dobou moc, už jsem to přejížděla, protože mám pocit, že potom jsme zahlcení. Když se podíváš na televizi, poslechneš si zprávy v rádiu, pořád je to o tom, že někde někoho zabili, někde na někoho zaútočili. Jsou někde nějaký tragický nehody. Toho je kolem nás tolik, že já se snažím tady ty věci neřešit.

A když sis už rozklikla nějakou zprávu o uprchlících, měla jsi pocit, že někde o tom píšeš líp? Nebo že naopak s některým typem zpráv nesouhlasíš?

Neřeším to. Spíš co mě hrozně vytáčí, tak je to to, jak ukazují v televizi, jak někoho popravují. Třeba nějaký ty zajatce. To mi hrozně vadí. Ale víc to neřeším.

Takže nemáš konkrétní televizní stanici, u které by sis říkala, že na tu se dívat nebudeš, protože ti o uprchlících přinášejí zprávy takhle...

Asi mám pocit, že Nova to pořád hodně prezentuje. Už jsem to kolikrát i přepínala. Že na té Primě se o tom zmíní, ale nepiplají to tak dopodrobna. Když je to čerstvý, tak ten den tomu ty zprávy věnují. Druhý den si to poslechneš v rádiu, zase slyšíš nějaký dodatky. Ale když už to řeší takhle dva, tři dny a řeší to celý zprávy, konkrétně na té Nově, přepínám to dál. Nebaví mě pořád dokola poslouchat to samý. Ne že by mě to nezajímalo, ale rozčiluje mě to a vadí mi, že se to děje a nemůžu s tím nic udělat. Takže to radši přestávám vnímat.

Chápu dobře, že tě baví víc zprávy na Nově než na Primě?

Víceméně jo.

A je to proto, že témata jsou pestřejší?

Mají to tak nějak líp zpracovaný. Asi tím, že mají vlastně zprávy, pak mají krimi zprávy, je to odstupňovaný. Na Nově musím sledovat celý zprávy a nevím, co kdy přijde. Kdežto na Primě, když mě nebudou zajímat zprávy a budu se chtít zaměřit jenom na krimi, vím, že si je pustím jenom v tu jednu dobu. Že celý zprávy neřeší jednu věc. Pak mají nějaký ty VIP zprávy, počasí. Takže je to takhle odstupňovaný.

A máš teda nějaký specifický druh zpráv, na který se na té Primě těšíš víc než na jiný?

Povrchní zájem o uprchlickou krizi – na Primě jsou lepší zprávy, protože celou dobu neřeší jenom uprchlíky

Oblíbené krimi zprávy.

M-16-04

tazatel: Dominika Hromková

respondent: Silva

Asi ty krimi zprávy.

A taťka se staví jak k uprchlické krizi?

Hmm...jako určitě s tím nesouhlasím. Je pořád vzteklej, je to stejné jak s politikou. Takže to s ním radši neřeším. Jako všichni asi kolem mě. Já si myslím, že z těch svých známých kolem sebe to řeším asi nejmíň. A dost mně třeba vadilo, když jsem dělala v Tescu, spousta uprchlíků tam chodilo nakupovat. A moje kolegyně nebo můj známej se o nich vyjadřovali fakt hnusně. Moje kolegyně vyloženě ať táhnou pryč. Nechtěla jsem to proto ani moc řešit, protože já vím, že se nechovají zrovna moc předpisově, ale v ten moment to byli zákazníci, chovali se slušně, neodsuzovala jsem je. Takže asi právě proto se snažím tyhle věci moc neřešit, protože všichni kolem mě to pořád rozpitvávají a řeší to i na tom Facebooku. Stejně s tím nic nenadělají, akorát se mezi sebou hádají. Jenom abych tak jako věděla, ale spíš to jde mimo mě.

Vztah s otcem.

Takže tě prostě zajímá víc to krimi, a když už je tam moc uprchlíků, tak to už moc nemusíš?

Nemusím to slyšet tři dny po sobě. Docela mi vadí, jak se chovají. A nesouhlasím s tím, že je vůbec sem začali nějakým způsobem pouštět. Na to, co se teď děje, doplácíme akorát my, kteří s tím nic nenaděláme. Když je nějaký útok někde a pak jdeš druhý den do města, myší dírou k Tescu, a všude jsou ozbrojení policajti a vojáci, nedělá ti to úplně dobře. V ten moment si začnu víc uvědomovat, že je to kvůli těm uprchlíkům, kteří se sem cpou, a ty jsi v ohrožení. A o to víc mě štve, že s tím nic nenaděláš.

Co by se s tím podle tebe mělo dělat?

Uzavřít hranice. Asi určitě. K čemu to je? Akorát to stojí peníze? Dělají všude bordel. Kdyby, ať je teda pustí, dobře. Mají tam válku, mají tam chudobu. Nemám nic proti tomu, ať jim pomůžou. Ale oni se teda někteří...nebo víceméně všichni nechovají slušně. Dělají binec. Nebo kolik bylo případů, že napadli v ubytovnách nebo v azylových domech ty pečovatele. Proč? My jim dáme najíst, necháme je tady. Jo? Já bych je sem vůbec nepouštěla. Vůbec. Nemělo to vůbec začít

Dobře. A ještě mě napadlo, o tomhle všem se dozvídáš z rádia nebo televize. Čteš i noviny nebo časopisy?

Noviny vůbec a časopisy teď už minimálně. Když jsem četla časopisy tak spíš Katku, Ženu a život. Tady ty, kde je móda, vaření.

A i na internetu čteš články?

Povrchně bulvár.

M-16-04

tazatel: Dominika Hromková

respondent: Silva

Sem tam. Spíš co mě zajímá. Nebo sem tam když vyskočí nějaký drby o celebritách.

Předpokládám, že jsou to články na Seznamu?

Jojo, přes ten Seznam.

Ale že bys vyhledávala zprávy třeba na iDnesu?

Ne, to vůbec.